

وجوب ستر الوجه والكفين

de verplichting van

*Het bedekken
van het gezicht
& de handen*

Shaykh Zayd b. Muhammad b. Hadi al-Madkhali

Al-Hikmah Publicaties

© Copyright 1439 Al-Hikmah Publicaties

جميع الحقوق محفوظة

Alle rechten voorbehouden. Deze uitgave mag worden gedownload, worden verspreid en worden afgedrukt voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden, op voorwaarde dat het bestand in de oorspronkelijke staat wordt behouden.

Tweede editie: 1439 AH / februari 2018

Titel:	De verplichting van het bedekken van het gezicht & de handen
Oorspronkelijke titel:	‘Wujūb satr al-wajh wa-l-kaffayn’, in: <i>Ar-Risālāt al-qayyima ilā al-mar’a al-muslima</i> (Cairo 1426 AH) 35-47.
Auteur:	Zayd b. Muḥammad b. Hādī al-Madkhalī
Vertaling:	Abū Junayd ‘Īsā b. Antonius al-Ūrūbī
Onderwerp:	Al-Fiqh (praktijkleer)
Uitgever:	Al-Hikmah Publicaties
Website:	www.al-hikmah.nl
E-mail:	info@al-hikmah.nl

Vertaald met goedkeuring van de Shaykh – moge Allah hem genadig zijn -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de Naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Alle lof is aan Allah, Degene Die Zijn Boodschappers heeft gezonden met de Leiding, om de mensen weg te halen uit de duisternissen van polytheïsme en onwetendheid en de oorzaken van vernietiging. Ik getuig dat niets of niemand het recht heeft om aanbeden te worden behalve Allah, alléén, zonder deelgenoten aan hem toe te kennen, de Bezitter van de Edelheid, de Barmhartigheid en de Goedheid. Hij weet wie zal afdwalen van Zijn weg en Hij weet wie geleid zal worden. O Allah, moge vrede en zegeningen zijn met de Zegel der Boodschappers, de Imam van de Profeten en alle vromen, en met zijn Familie en zijn Metgezellen, de bezitters van profijtvolle kennis en vrome werken en Uitnodigen naar Allah met wijsheid en goed onderricht. Zij zijn de beste van degenen die geleid zijn en anderen leiden.

Wat betreft datgene wat volgt,

O edele lezers, de aanleiding tot het samenstellen van deze korte verhandeling over dit onderwerp – waarvan het nodig is om te participeren in het verduidelijken van de (juiste) uitspraak erover, en het te verklaren - was datgene wat ik opmerkte van de schrijfwerken van enkele broeders in deze tijd, over datgene wat gerelateerd is aan het sluiëren en het ontsluiëren, waar de betreffende auteur, moge Allah hem leiden, overtuigend verklaart dat de Islamitische Wetgeving, met al zijn richtlijnen, niet beveelt om het gezicht en de handen van de vrouw te bedekken in het bijzijn van mannelijke vreemdelingen.

Dus ik zag in deze verklaring een duidelijke beproeving en een groot gevaar voor de Islamitische gemeenschappen en daarom was er een uitleg en verduidelijking nodig om de ware uitspraak in deze zaak te verduidelijken samen met haar bewijzen, om gevrijwaard te worden van de verantwoordelijkheid, de gemeenschap te informeren, de Waarheid te helpen en een oprecht advies te geven aan de schepping. Dus ik zeg: Voorwaar, het tonen van het gezicht en de handen van een vrouw tegenover mannelijke vreemdelingen is verboden en niet toegestaan, gebaseerd op de duidelijke, authentieke, tekstuele, logische en conventionele bewijzen.

Wat betreft de tekstuele bewijzen vanuit het Boek en de Sunna, dan zijn zij talloos. Zowel klassieke als moderne schrijfwerken zijn eraan gewijd, specifiek en algemeen. Wij zullen van hiervan de volgende bewijzen opnoemen:

[1] De Uitspraak van Allah ﷻ:

﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾

En (zeg de gelovige vrouwen dat zij) hun sieraad niet tonen, behalve wat daarvan zichtbaar is. [Sūra an-Nūr (24): 31]

Dit refereert naar hetgeen niet mogelijk is om te bedekken, zoals een uitwendig kledingstuk als de *Jilbāb*, de sluier en dergelijke. Of (het kan refereren naar datgene) wat onopzettelijk wordt blootgesteld van een vrouw, vanwege onopzettelijke oorzaken, zoals een sterke wind of vanwege het dragen van spullen, of (andere) soorten waarvoor de vrouw is gepardonneerd, wanneer haar handen en gezicht erdoor worden blootgesteld.

Verder is het authentiek overgeleverd van Ibn Mas'ūd ؓ met een keten van overlevertaars die de hoogste graad van betrouwbaarheid met zich meedraagt, dat hetgeen wat bedoeld wordt met de Uitspraak van de Verhevene,

﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾

...behalve wat daarvan zichtbaar is... [Sūra an-Nūr (24): 31]

...het uitwendige kledingstuk is.

[2] De Uitspraak van de Verhevene:

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾

O Profet! Zeg jouw vrouwen en jouw dochters en de gelovige vrouwen dat zij hun *Jalābīb* over henzelf heen laten hangen. Dat is beter, dat zij herkend worden, zodat zij niet lastig gevallen worden. [Sūra al-Aḥzāb (33): 59]

Ibn Kathīr heeft gezegd: 'Muḥammad Ibn Sīrīn heeft gezegd: Ik vroeg 'Ubayda as-Salmānī over de Uitspraak van Allah ﷻ:

﴿يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ﴾

Dat zij hun *Jalābīb* over henzelf heen laten hangen... [Sūra al-Aḥzāb (33): 59]

Dus hij bedekte zijn gezicht en ontblootte zijn linkeroog.’

Ibn al-Jawzī zei over de betekenis van het vers:

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ﴾

Dat zij hun *Jalābīb* over henzelf heen laten hangen... [Sūra al-Aḥzāb (33): 59]

‘Het betekent dat zij hun hoofden en gezichten moeten bedekken zodat zij bekend zullen staan als onafhankelijke vrouwen. En wat bedoeld wordt met de *Jalābīb* is een los uitwendig kledingstuk, zoals Ibn Qutayba heeft gezegd.’

En Abū Ḥayān (al-Andalusī) zei in *Al-Baḥr al-muḥīṭ*:

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ﴾

Dat zij hun *Jalābīb* over henzelf heen laten hangen... [Sūra al-Aḥzāb (33): 59]

‘Het is omvattend voor hun gehele lichaam. Of de bedoeling van Zijn Uitspraak:

﴿عَلَيْهِنَّ﴾

Over hen... [Sūra al-Aḥzāb (33): 59]

Houdt in: Hun gezichten, omdat haar gezicht datgene was wat de vrouw van haarzelf toonde in de (Tijd der) Onwetendheid.’

Abū as-Su‘ūd heeft gezegd: ‘De *Jilbāb* is een kledingstuk dat wijder is dan de *Khimār* maar minder wijd dan de *Ridā’* (buitenmantel). Een vrouw bindt het vast om haar hoofd en laat hangen wat valt, tot aan haar boezem. En de betekenis van het vers is dat zij hun gezichten en lichamen ermee zouden bedekken, als het zichtbaar wordt vanwege een bepaalde reden.’

Het is overgeleverd dat Imam as-Suddī heeft gezegd: ‘Zij zou één van haar ogen moeten bedekken, haar voorhoofd en de andere (lagere) gedeelten (van haar gezicht), behalve één oog.’

En hierop (baserende) zeggen wij:

Kijk, O broeders in de Islam, naar de uitspraken van de geleerden van Tafsīr van onze Vrome Voorgangers, degenen waarvan Allah hun ogen verlicht heeft om de Waarheid te zien en hun harten Hij gevuld heeft met geloof en kennis van het Boek van hun Heer, die Hij geopenbaard heeft als een gids en een genezing. In tegenstelling tot de uitnodigers naar ontsluiting, degenen van wie de harten zijn ingegaan tegen de precieze bevelen en genadevolle richtlijnen van Allah, die streven om de eer, edelheid en kuisheid van de vrouw te behouden, door het dragen van de *Hijāb*, om haar te beschermen tegen de ogen van de wolven onder de mensheid – degenen met onbetrouwbare persoonlijkheden en verachtelijke intenties, die houden van het genieten van de verboden zaken, zelfs wanneer het voor slechts één glimp is. En er is niets dat hen zou weerhouden om zich op te offeren om zo datgene te bereiken, zoals mooie praatjes, veel geld en de onderneming om ondeugd en dwaling te verspreiden, de woorden van hun dichter herhalende:

Wij zeiden: Sta mij toe om een glimp te bereiken.

En de Compensatie te laten. Vestig het daarna.

Laat ons verder gezamenlijk reflecteren op de Waarheidsgetrouwe Uitspraak van de Geprezene en Allerhoogste:

﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾

En wanneer jij hen (de vrouwen van de Profet) vraagt over iets, vraag hen dan vanachter een sluier (*Hijāb*). Dat is puurder voor jullie harten en hun harten.

[Sūra al-Aḥzāb (33): 53]

Dit vers leidt naar het distantiëren van de oorzaken van verleiding. De preventieve en verstevigde *Hijāb* wordt gedragen zodat degenen met verziekte harten en verachtelijke lusten niets van hun slechte doeleinden kunnen realiseren. Deze doeleinden maken de deugd kapot en zorgen voor een snelle en uitgestelde straf. Elke redelijke persoon met gezond verstand zal er niet over twifelen dat het gezicht en de handen de (hoofd)gebieden van verleiding zijn, dus het is een verplichting om ze te bedekken.

Het vers toont ook aan dat de mannen en de vrouwen hun harten zuiver zouden moeten houden, en dit kan niet worden bereikt behalve door het voorkomen van de middelen die leiden tot ontucht en het afsluiten van de wegen er naar toe, waarvan de grootste is het benaderen van een vrouw en genieten van een blik naar haar onbedekte gezicht, (misschien) met gedecoreerde ogen, gearceerde wenkbrauwen en geverfde vingernagels. Dus vrees Allah, O uitnodigers naar ontsluiting, en vrees een Dag die Allah heeft voorbereid voor Compensatie,

waarin Hij degenen in de graven zal doen herrijzen en bekend zal worden wat in de harten is zodat het kan worden beoordeeld door Degene Die Alwetend is van wat verborgen en zichtbaar is.

[3] Het is authentiek overgeleverd dat ‘Ā’isha ؓ haar gezicht bedekte met de *Khimār* toen zij de stem van Ṣafwān b. al-Mu‘aṭṭal as-Sulamī hoorde. En zij verklaarde dat hij haar kende (wist hoe zij eruit zag) voordat de *Hijāb* verplicht was gesteld. Dit bewijst dat nadat het vers van *Hijāb* geopenbaard was, de vrouwen niet herkend konden worden vanwege het feit dat zij hun gezichten sluierden.

[4] Het is authentiek overgeleverd in de Sunan en andere (Ḥadīth) verzamelingen dat ‘Ā’isha ؓ zei: ‘Mannelijke ruiters waren gewoon om naast ons te rijden terwijl wij in staat van *Iḥrām* waren (samen) met de Boodschapper van Allah ﷺ. Dus wanneer zij dichterbij ons kwamen, zou (ieder) van ons haar *Jilbāb* naar beneden laten vallen van de top van haar hoofd over haar gezicht. Wanneer zij waren gepasseerd, zouden wij (onze gezichten) weer tonen.’ De enige reden dat zij dit deden was omdat zij bekend waren met deze regelgeving, welke was dat het gezicht behoort tot de *‘Awra* en dat het bedekt moet worden tegenover mannelijke vreemdelingen.

[5] Er is ook de Ḥadīth overgeleverd in *Sunan at-Tirmidhī* en andere verzamelingen van de overlevering van ‘Abd Allāh Ibn Mas‘ūd ؓ dat de Profeet ﷺ zei: ‘De vrouw is *‘Awra*.’ Dit is een duidelijk bewijs dat elk deel van de vrouw behoort tot de *‘Awra* (bedekt moet worden) tegenover mannelijke vreemdelingen, of dat nou haar gezicht omvat of enig ander deel van haar lichaam. In feite hebben haar gezicht en handen het meeste recht om bedekt te worden omdat het de

plekken van verlangen zijn voor mannen en de plekken van verleiding voor vrouwen.

Dus hierop gebaseerd, wie beweert dat een vrouw het recht heeft om haar gezicht en handen te tonen tegenover mannelijke vreemdelingen, hij is vervreemd van de weg van de Waarheid en Correctheid. Als hij van degenen is die gekwalificeerd is om onderzoek en *Ijtihād* te verrichten, en hij is vrij van dwalingen, dan ontvangt hij de beloning voor zijn *Ijtihād*, en zijn fout is vergeven. Echter, het is niet toegestaan om hem te volgen in die mening. Maar als hij niet van dit soort mensen is, dan zouden geen enkele van zijn meningen en argumenten enige beschouwing gegeven moeten worden, omdat de waarheid meer recht heeft om gevolgd te worden (dan individuen).

De grote Imam, Aḥmad Ibn Ḥanbal, moge de barmhartigheid van Allah met hem zijn, begreep de hiervoor genoemde Ḥadīth van Ibn Mas‘ūd goed, dus hij zei: ‘De vingernagel van een vrouw is *‘Awra* (moet bedekt worden). Dus wanneer zij haar huis uitgaat, dan moet zij niet een deel van haarzelf tonen, zelfs niet haar *Khuff* (leren sok), want de *Khuff* beschrijft de voet. Wat aanbevolen is naar mijn mening is dat zij een knoop op haar mouw speldt waar haar hand is zodat niets van haar zichtbaar kan worden.’

Vele geleerden en Imams door de geschiedenis van hun tijd zijn gekomen met hetzelfde begrip van de Hadith van Ibn Mas‘ūd en andere soortgelijke teksten als die van Imam Aḥmad Ibn Ḥanbal, dat het gehele lichaam van een onafhankelijke vrouw *‘Awra* is, zonder de uitzondering van het gezicht en de handen.

Wat betreft het logische bewijs, van de dingen waarover geen twijfel is volgens gezonde en onpartijdige mensen is dat de *Fitna* bij een vrouw die haar gezicht en handen ontsluit groter is dan bij het tonen van haar voeten, waarover de Profeet ﷺ de vrouwen beval om de zomen (boorden) van hun kleden te verlengen met de lengte van één voorarm zodat hun voeten niet zichtbaar zouden worden.

Wat betreft het conventionele bewijs, dan weet elke eerlijke en standvastige (weloverwegende) persoon dat in de meeste gevallen, het gebied van begeerten van een vrouw volgens mannen het gezicht is. Dit sluit niet uit dat hij ook verleid kan worden door andere delen van haar, zoals zelfs haar stem. In feite wordt een vrouwenstem beschouwd als deel van haar sieraad, zoals verklaard wordt in Sūra an-Nūr, waarin Allah ﷻ zegt:

﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾

En laten zij niet stampen met hun voeten om hun sieraden die zij bedekken te openbaren. [Sūra an-Nūr (24): 31]

Dus wanneer dit punt duidelijk is en begrepen wordt, dan is het verplicht voor degene die beweert dat het toegestaan is voor een vrouw om haar gezicht en handen te tonen tegenover mannelijke vreemdelingen om zijn Heer te vrezen en terug te keren van deze uitspraak. Hij zou leiding moeten zoeken bij de specialisten in de religieuze wetenschappen, degenen die de weg van *Ahl as-Sunna wa-l-Jamā'a* bewandelen en een correct begrip hebben van de middelen en doelen van deze edele Religie in het toegestaan en verboden verklaren van dingen en kennis hebben van de oorzaken voor verbetering en corruptie en het onmogelijk maken van zondig gedrag.

Moge Allah genadig zijn met Ibn al-Qayyim daar hij zei: ‘Van de karakteristieken van een bekwame dokter is dat hij ervaren is met en gewaar van de ziekten en genezingen van de harten en zielen. Dit is een enorm fundament in het genezen van de lichamen, want voorwaar, de invloed die het hart en de ziel hebben op het lichaam en zijn natuurlijke staat is iets waarvoor getuigd wordt. Dus als een dokter gewaar is van de ziekten en genezingen van het hart en ziel, dan wordt hij een volmaakte (complete) dokter. En als hij niet gewaar is van deze dingen, zelfs wanneer hij hoog bekwaam (vakkundig) moge zijn in het genezen van fysieke aspecten en toestanden van het lichaam, dan is hij slechts een halve dokter. Verder, elke dokter die zijn zieke patiënt niet geneest door het testen van zijn hart en ziel en hem versterkt door (hem te bevelen richting) het doen van het goede en het hebben van rechtschapenheid en het accepteren van Allah en de Laatste Verblijfplaats, dan is hij helemaal geen dokter, maar slechts een kwakzalver (gebrekkige beoefenaar).’

In het kort (samengevat): Een onafhankelijke vrouw heeft geen keuze behalve te blijven bij de wettige kledingstukken, waarvan haar fundamenten het dragen van de *Niqāb* (gezichtsluier) over het gezicht, op één oog na, en de *Quffāzān* (handschoenen) over de handen is, of wat dan ook hun plaats inneemt en hun verplichtingen vervult. Dit wordt gedaan wanneer zij zich mengt met mannelijke vreemdelingen, in het bijzonder in deze tijden waarin goede mensen weinig zijn en slechte mensen veel in aantal. Verder, eenieder die uitnodigt naar het ontsluiten van het gezicht en de handen van een vrouw, gebruikmakend van een wettelijk niet toegestaan excuus, heeft een slechte sunna (gewoonte) ingesteld, en hij zal de zonden dragen van al degenen die ernaar handelen, en het zal hun zonden uiteindelijk niet verminderen. En wie berouw toont bij Allah, Hij zal zijn slechte daden vervangen met goede daden.

Het lijkt me goed om twee belangrijke zaken toe te voegen aan dit advies en een authentiek verhaal, wat een waarschuwing bevat waarover wij allen zouden moeten nadenken.

De eerste zaak: Een verduidelijking van de regelgevingen die afgeleid kunnen worden van de bewijzen over de *Hijāb*, en zij zijn als volgt:

1. De verplichting van de wettelijke *Hijāb* is absoluut en bindend voor alle gelovige vrouwen, er is geen plaats voor mildheid of onderhandeling met betrekking tot de afschaffing ervan of het kleineren van zijn status en belang.
2. Een verduidelijking dat de kuisen vrouwen van de Profeet en edele dochters dienen als de beste voorbeelden en meest uitstekende rolmodellen voor alle moslimvrouwen wanneer het komt op het implementeren van het onderwerp van *Hijāb*.
3. De voorgeschreven *Hijāb* is datgene wat de schoonheid, de kledingstukken en alles van het lichaam (van een vrouw) bedekt, welke het gezicht en de handen omvat.
4. De verplichting van het dragen van de *Hijāb* voor de moslimvrouw omvat het eren van haar status, het verhogen van haar rang, en beschermen van haar waardigheid en personaliteit. Het beschermt in feite de gehele gemeenschap tegen de oorzaken van onheil en corruptie en de verspreiding van verachtelijke daden onder zijn mensen en inwoners.

5. Een ernstige waarschuwing voor de moslimvrouw tegen het gebruik maken van datgene wat de ogen van de man naar haar zal laten kijken of welke hun harten zal laten neigen naar haar of welke zullen aansporen tot de oorzaken van onheil. Dit omvat het gebruik maken van parfums en cosmetica. Het is echter toegestaan voor haar om deze te dragen wanneer ze in de aanwezigheid is van haar echtgenoot of haar mannelijke beschermers (curators, voogden) volgens de grenzen van de edele religie.
6. Het is niet verkeerd voor kinderen, jonge jongens en degenen die onder dezelfde regelgeving vallen, om in de buurt van een vrouw te komen vanwege het gebrek van (het plaatsvinden van) iets van *Fitna* of gevaar voor hen, zoals duidelijk is vanuit de Koran.
7. De verplichting van het berouw tonen bij Allah in het algemeen en vergiffenis te zoeken voor het tekortkomen met betrekking tot de *Hijāb* in het specifiek, hopende op de Tevredenheid en de Genade van Allah, en verlangend naar het bereiken van succes in zowel deze wereld als het volgende leven, handelend naar de Uitspraak van Allah:

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾^{٣١}

En keert jullie allen berouwwol terug tot Allah, O gelovigen, zodat jullie zullen welslagen. [Sūra an-Nūr (24): 31]

VOORWAARDEN VAN DE *ḤIJĀB* VAN DE MOSLIMVROUW

De tweede zaak: Een uitleg van de voorwaarden die nodig zijn voor de *Ḥijāb* om haar religieuze doel te vervullen. Hieronder is een lijst van de verplichte voorwaarden voor de *Ḥijāb*:

1. De *Ḥijāb* moet het gehele lichaam van een vrouw bedekken, gebaseerd op de Uitspraak van Allah ﷻ:

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ﴾

Dat zij hun *Jalābīb* over henzelf heen laten hangen. [Sūra al-Aḥzāb (33): 59]

U bent inmiddels al te weten gekomen van datgene wat we eerder geschreven hebben dat de *Jilbāb* een lang gewaad is dat breed genoeg is om het gehele lichaam te bedekken en dat de betekenis van het woord *Al-Idnā'* (het gooien) is: 'het verlagen' en 'het neerlaten' zoals eerder is vastgesteld.

2. Het gewaad moet dik zijn, niet dun en niet doorschijnend. Dit is omdat het doel van de *Ḥijāb*, namelijk het sluiëren van het gehele lichaam van een vrouw en haar verborgen en zichtbare schoonheid, niet bereikt kan worden met een dun kledingstuk. Daarom is het zo dat hetgeen wat een groot aantal vrouwen vandaag de dag dragen - wat zij de '*Abā'a*' (jurk) noemen, of de transparante *Mulā'a* (mantel) die de huid beschrijven, zodat de kijker kan zien wat achter het kledingstuk is - niet beschouwd wordt als een

legitieme *Hijāb*, omdat het alleen gedaan wordt om meer te kunnen verleiden met de aantrekkelijke en verleidelijke vormen. En dus dragen zij het alleen zodat er gezegd kan worden: ‘Zij dragen *Hijāb*.’ Dus wij zoeken toevlucht bij Allah tegen de misleiding, waarvan de schade terugkeert op degenen die er van houden en het beminnen.

3. De *Hijāb* moet geen bron van decoratie op zichzelf zijn, dat het kleurig en flitsend is en ervoor zorgt dat er naar gekeken wordt en de harten verziekt (met verleiding). Wij hebben eerder de betekenis uitgelegd van de Uitspraak van Allah:

﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾

En (zeg de gelovige vrouwen dat zij) hun sieraad niet tonen, behalve wat daarvan zichtbaar is. [Sūra an-Nūr (24): 31]

Als dat zo is, dan betekent het dat elke *Hijāb* die niet de vertoning van iemands schoonheid verhindert tegenover mannelijke vreemdelingen, geen geldige *Hijāb* is.

4. Het moet wijd en los zijn, omdat een strak kledingstuk het lichaam omlijnt en het zichtbaar maakt tegenover mannelijke vreemdelingen. Dus het gaat in tegen het doel dat gezocht wordt van de verplichting van *Hijāb*. Verder, van de verscheidene soorten van strakke kleding is dat wat de pantalon genoemd wordt, omdat het niet goed bedekt waar het over gaat. Daar bovenop, het beschrijft en omlijnt het lichaam en het is een nabootsing van de kleding van mannen. De Profeet ﷺ vervloekte ‘De man die een vrouwelijk

kledingstuk draagt en de vrouw die een mannelijk kledingstuk draagt.'

[Overgeleverd door Abū Dāwūd en An-Nasā'ī]

5. Verder is een voorwaarde voor wat betreft de *Hijāb* dat het niet geparfumeerd is. Dit komt omdat het parfumeren er voor zorgt dat de lusten van mannen worden opgewekt en dat zij verleid worden, tegen hun wil. Dus een vrouw die dit doet draagt zowel de zonde van haar daad als de zonde van degene die haar actieve uitnodiging naar deze soort van ontucht beantwoordt. Het is overgeleverd in een Ḥadīth, verzameld door de Sunan-samenstellers en anderen dat de Profeet ﷺ heeft gezegd: 'Voorwaar, wanneer een vrouw haarzelf parfumeert en dan een bijeenkomst passeert, dan is ze zo en zo.' Hiermee wordt een ontuchtpleegster bedoeld. In een andere overlevering zegt hij ﷺ: 'Voorwaar, wanneer een vrouw haarzelf parfumeert en dan een groep mensen passeert zodat zij haar luchtje kunnen ruiken, dan is zij een ontuchtpleegster.'

Dit, o moslimbroeders en zusters, zijn de vereiste voorwaarden voor de *Hijāb* om haar bestemde doel te bereiken. Dus we moeten Allah vrezen en plichtsgetrouw zijn naar Hem door het volgen van Zijn Boodschapper ﷺ want dat brengt succes in zowel dit leven als in het volgende.

Wat betreft het verhaal dat vermaning en overpeinzing bevat, dan is het datgene wat is overgeleverd in de biografie van 'Ubayd b. 'Umayr al-Makkī in de *Thiqqāt* van Al-'Ijlī, die zei: 'Er was eens een mooie vrouw in Mekka die getrouwd was. Op een dag keek zij naar haar gezicht in de spiegel en zei tegen haar echtgenoot: "Denk jij dat er iemand is die naar dit gezicht kan kijken en er niet door verleid wordt?" Hij zei: "Ja." Dus zij vroeg: "Wie?" Hij zei: "'Ubayd b. 'Umayr.'" Dus zij

zei: “Geef me toestemming zodat ik mag gaan om hem te verleiden.” Hij zei: “Ik geef jou toestemming.” Dus zij ging om hem te zien en vroeg hem om een fatwa (religieus oordeel). Dus hij ging met haar naar een gedeelte van Al-Masjid al-Ḥarām en zat met haar in privé. Toen toonde zij haar gezicht, zodat het eruitzag als een halve maan. Dus hij zei tegen haar: “O dienares van Allah, vrees Allah!”

De auteur van *Al-Ḥilya* vermeldt dit verhaal in de *Thiqqāt* van Imam al-‘Ijlī in zijn biografie van ‘Ubayd bin ‘Umayr al-Makkī. Al-Albānī vermeldt dit ook in zijn boek over *Ḥijāb* waarin hij het gebruikt als een bewijs voor de *Niqāb* (gezichtsluier).

Het punt van profijt dat we kunnen halen uit de afkeuring van deze grote edele geleerde van die vrouw toen zij haar gezicht toonde tegenover hem is dat de edele *Tābi‘īn* (opvolgers van de metgezellen) zagen dat de ontsluiting van de vrouw door het ontsluiten van haar gezicht tegenover mannelijke vreemdelingen een serieuze misdaad was, dat het verplicht was om het te veranderen en grote inspanning te verrichten om het te beëindigen. In feite zou de zaak op deze manier moeten zijn, want voorwaar, een persoon die kijkt naar het gezicht en handen van een vrouw (waar hij niet naar mag kijken) geniet van het gebied van het lichaam met de grootste verleiding en de meest ernstige in termen van gevaar.

Zouden degenen die zeggen dat het toegestaan is voor een vrouw om haar gezicht en handen te tonen tegenover mannelijke vreemdelingen dit niet in gedachte houden, in het bijzonder sinds de meeste van de mannen in onze tijd hun harten hebben laten overweldigen door verboden verleidingen, en zo zijn zij beïnvloed door de ziekten van twijfels en begeerten? En de blindvolgers van onder de mannen en vrouwen, die woorden en daden gebruiken om uit te nodigen naar het

tonen van de *ʿAwrāt* en te kijken naar gezichten van prostituees, zoekende om verleiding te veroorzaken die alleen rampzaligheid en misleiding met zich mee brengen – zij moeten Allah vrezen.

Dit is wat ik wilde verduidelijken en uitleggen als een herinnering en een inzicht voor eenieder die verlangt naar de Waarheid, genegenheid heeft naar Edelheid, haat voor valsheid, en verachtelijkheid verafschuwt. En mijn succes is er niet, behalve door Allah. Moge de vrede en zegeningen zijn met onze Profet Muḥammad, zijn Familie en zijn Metgezellen.

